

Den franska jorden kräver den franske bondens beskydd

En fallstudie av Nationell samlings klimatmedvetna nationalistiska politik

Abstract

As a case study, this bachelor's essay examines the nationalist party National Rally's new eco-nationalist politics. Based on the established correlation between conservative and nationalist men and climate denial, and the theories explaining this by connecting climate conscious politics with a sense of loss of patriarchal power, this essay examines if National Rally's climate conscious politics, is constructed according to a patriarchal system. If National Rally can connect their climate conscious politics to patriarchal power, they will be, according to these theories, less likely to lose nationalist male voters. With six climate conscious political texts from National Rally's climate-organization Collectif Nouvelle Écologie's website, with argumentative analysis and critical analysis of ideologies as methodological tools, and Gendered Nationalism as theoretical framework, the result of this essay is that National Rally's eco-nationalist politics is constructed through a patriarchal system, making it possible, based on the theories above, to still attract nationalist male voters.

Nyckelord: Patriarkal maktordning, petro-maskulinitet, industrialiseringsmaskulinitet
"Gendered Nationalism", klimatmedveten nationalism

Antal ord: 9965

Innehåll

1	Problemformulering	1
1.1	Syfte	3
1.2	Frågeställning.....	3
2	Tidigare forskning	4
2.1	Petro-maskulinitet och industrialiseringsmaskulinitet.....	4
2.2	Klimatmedveten nationalism	6
3	Teoretiskt ramverk.....	8
4	Metod.....	12
4.1	Avgränsning	12
4.2	Strategi	12
4.3	Forskningsdesign	13
4.4	Material.....	14
4.5	Analysmetod	14
4.5.1	Argumentationsanalys.....	14
4.5.2	Idékritik	15
4.6	Kritiska överväganden.....	16
5	Analys.....	19
5.1	Argumenten	19
5.2	En patriarkal klimatpolitik?	22
6	Diskussion	29
7	Slutsats.....	32
8	Framtida forskning	33
	Referenser.....	34

1 Problemformulering

Runt om i världen vinner nationalistiska, högerpopulistiska partier allt fler röster och det blir allt vanligare att se dem i olika slags regeringspositioner (Agius et al., 2021). Enligt Peterson (1994) har deras nationalistiska ideologi en sak gemensamt, nämligen att den är uppbyggd utifrån en konservativ patriarkal maktordning, kännetecknad av en maktobalans mellan manligt och kvinnligt, där kvinnor endast har betydelse avseende biologisk reproduktion: en nödvändig förutsättning för reproduceringen av nationen. Det manliga är nationens handlande subjekt och tilldelas ofta en roll som kvinnors och nationens beskyddare från yttre hot; ofta i form av utländska män. Petersons (1994) genusperspektiv på nationalism är relevant för denna uppsats då hon menar att naturen inom nationalismen blir patriarkalt underordnad på samma sätt som kvinnor, en mentalitet som delvis använts som förklaringsmodell avseende det mycket vanliga sambandet mellan konservativa och nationalistiska män och klimatförnekelse (Agius et al., 2021).

Sambandet har identifierats i många olika länder i västvärlden; där ibland USA, Brasilien, Kanada, Australien, Norge och Sverige, och verkar inte vara knutet till utbildning, kultur eller socioekonomisk bakgrund i samma utsträckning som kön och ideologi, då dessa män, ideologiskt sett, tenderar att i högre grad än liberala eller vänstersympatiserade väljare acceptera rådande sociala strukturer och föredra traditioner över förändring, så som åtgärder mot klimathotet (Kaltenborn & Hultman, 2018). Begreppet petro-maskulinitet menar sig fånga detta samband, då det kopplar samman klimatförnekelse med en existentiell ångest grundad i en upplevd saknad av en tydlig patriarkal maktordning bland dessa män (Daggett, 2018). Daggett (2018) menar att framgångarna som följde av bruket av fossila bränslen i 1900-talets USA är nära förknippat med den amerikanska drömmen och en tid då mannens roll som samhällets överhuvud var betydligt mer självklar. En svensk undersökning beskriver fenomenet som en industrialiseringsmaskulinitet i kris där klimatförnekelsen blir ett försvar mot en upplevd kritik av den industrialisering som dessa män förknippar med sin egen framgång och maskulina värde (Anshelm & Hultman, 2014).

Utvinnningen av fossila bränslen har symboliskt beskrivits som ett uttryck för manlig dominans över en förkvinnligad jord (Daggett, 2018).

Trots detta, har *klimatmedveten* politik, det vill säga, en politik som ämnar hindra skada mot naturen, via till exempel ökad användningen av miljövänliga produkter eller bättre levnadsförhållanden för djur, vid enstaka tillfällen visat sig i högerpopulistisk, nationalistisk retorik (Forchter, 2020). Exempel har hämtats från högerextrema manifest från forumet 8chan, från Nazityskland, men också från postsovjetiska länder som byggde sin självständighetskamp i anslutning till antikärnkraftsrörelser (Margulies, 2021).

I ett nutida exempel i ett land som, till skillnad från de postsovjetiska länderna, är självständigt, har franska Nationell samling, ett av Europas mest populära högerpopulistiska, nationalistiska partier, anammat en *klimatmedveten* politik likt definitionen ovan (Forchter, 2020) Som en del av partiets moderniseringsprojekt introducerades partiets miljöorganisatoriska gren Collectif Nouvelle Écologie år 2014 som den del av partiet som skulle ta fram och forma deras nya, *klimatmedvetna* politik: Nationell samlings patriotiska ekologi. Med ett stort fokus på jordbruk, ett i Frankrike högst mansdominerat yrke (Chabour, 2017), skulle den patriotiska ekologin senare bli en av huvudfrågorna för Marine Le Pen i presidentvalet 2017 och en av anledningarna till att partiet fick hela 22% i valet (Forchter, 2020). Nationell samling har bibehållit sin *klimatmedvetna* politik under årens lopp med allt stigande opinionssiffror. Marine Le Pen har i skrivande stund det högsta förtroendet i landet inför presidentvalet 2022; tre procentenheter mer än den sittande presidenten Emmanuel Macron (Politico, 2021).

Med utgångspunkt i det starka sambandet mellan konservativa och nationalistiska män och klimatförnekelse (Kaltenborn & Hultman, 2018) finns det i dessa grupper, enligt petro- (Daggett, 2018) och industrialiseringsmaskuliniteten (Anshelm & Hultman, 2014), en koppling mellan klimatmedveten politik och en upplevd försvagad patriarkal maktordning. Trots detta har Nationell samling inte tappat manliga väljare efter införandet av klimatmedveten politik i och med bildandet av Collectif Nouvelle Écologie 2014 (Amengay et al., 2017). Relativt till kvinnor har mängden manliga väljare bara minskat marginellt, och numerärt har männen bara blivit fler då 19,2% män och 17,5% kvinnor röstade på partiet 2012 medan 20,2 % män och 22,1% kvinnor röstade på partiet 2017. Det är därför av intresse att undersöka om deras klimatmedvetna politik kan tolkas patriarkalt ordnad, detta för att undersöka hur ett parti skulle kunna ha hanterat förändring i policy

ideologiskt utan att riskera att förlora delar av väljarbasen. Eftersom teorin om petro-maskulinitet (Dagget, 2018) är så pass fokuserad på fossila bränslen blir det svårt att direkt överföra dess teoretiska ramverk på denna uppsats, vilket gör Petersons (1994) teori om ”Gendered Nationalism”, och i synnerhet den roll hon menar att naturen spelar inom den patriarkala maktordningen, till ett relevant teoretiskt ramverk. Detta då den dels har visat sig användbar i Agius et. als (2021) artikel om petro-maskulinitet, dels eftersom naturens underkuvade position i teorin liknar den som ges i artiklarna om petro- och industrialiseringsmaskuliniteten då naturen i alla tre teorier används som medel för att möjliggöra manligt kodade nationalistiska mål. Eftersom det är den miljöorganisatoriska grenen Collectif Nouvelle Écologie som har ansvar för att ta fram partiets patriotiska ekologi (Forchter, 2020) är det också denna gren som uppsatsen kommer att fokusera på. Undersökningen utgår från miljöpolitiska texter, det vill säga, olika politiska ställningstaganden och mål gällande klimatmedveten politik, från Collectif Nouvelle Écologies hemsida. Nedan kommer Collectif Nouvelle Écologie förkortas CNÉ.

1.1 Syfte

Syftet med denna uppsats är således att undersöka huruvida en patriarkal maktordning, med utgångspunkt i Peterssons teori om ”Gendered Nationalism”, används i den klimatpolitik som presenteras på Nationell samlings miljöpolitiska gren CNÉ:s hemsida.

1.2 Frågeställning

- Uttrycks en patriarkal maktordning, med utgångspunkt i Peterssons teori om ”Gendered Nationalism”, i den klimatpolitik som presenteras på Nationell samlings miljöorganisatoriska gren CNÉ:s hemsida?

2 Tidigare forskning

Nedan presenteras tidigare forskning kring petro- och industrialiseringsmaskulinitet samt olika former av klimatmedveten nationalism. Det som i samtida forskning varit mest framträdande är nationalistiska partiers och väljares tendens att vara klimatförnekande, och i synnerhet den koppling som identifierats i problemformuleringen mellan konservativa och nationalistiska män och klimatförnekelse. Artiklarna om klimatmedveten nationalism handlar om de, framför allt historiska, enstaka tillfällen, då nationalistiska partier antingen har samarbetat med miljöpartier eller använt sig av klimatfrågor i deras nationalistiska politik.

2.1 Petro-maskulinitet och industrialiseringsmaskulinitet

Daggett (2018) menar att den maskulina identiteten, och den patriarkala maktordningen som kan följa med denna föreställning, är en viktig komponent i förståelsen av motståndet mot klimatåtgärder. Med utgångspunkt i det samband som har identifierats gällande konservativa och nationalistiska män och klimatförnekelse tar hon i sin artikel fram konceptet petro-maskulinitet. Klimatförnekelsen och motståndet mot klimatåtgärder i dessa grupper menar hon bygger på en existentiell ångest grundad i en upplevd brist på tydlig patriarkal maktordning. Med Trumps väljarkår som exempel, målar hon upp en bild av en reaktionär rörelse på jakt efter den tid då de traditionella könsrollerna var som skrivna i sten, och en tid då mannen, mycket tack vare det goda utbudet av billiga fossila bränslen, hade råd att vara familjens enda försörjare och överhuvud. Utvinnandet av fossila bränslen var ett tecken på manlig framgång, men har i en tid då det blir allt svårare att kapitalisera dem i stället blivit en symbol för traditionell manlighet, ett uttryck för petro-maskulinitet. Den maskulinitet som premieras i dessa rörelser glorifierar stereotypa egenskaper förknippade med en traditionell mansroll, så som aggressivitet, kontroll, auktoritet, styrka, dominans och självständighet. Utvinnandet av fossila bränslen blir en symbol för dessa manliga egenskaper: en auktoritär, kontrollerade, dominerande handling, riktad mot en ofta

förkvinnligad moder jord. Enligt Daggett (2018) är petro-maskuliniteten ett sätt för dessa män att försvara det hotade status quo som historiskt alltid gynnat dem.

Förutom en redogörelse av den amerikanska kopplingen till fossila bränslen som även beskrivits ovan kopplar Agius et al. (2021) fenomenet petro-maskulinitet till denna uppsats valda teori: Gendered Nationalism, då de menar att denna könade problematik grundar sig i den nationalistiska, patriarkala ordningen som genomsyrar många av dessa grupper. Naturen är, precis som kvinnan, enligt dessa, endast till för att främja manligt kodade mål och, i längden, nationens framgång och självständighet. Petro-maskuliniteten blir, som konstaterat tidigare, ett sätt att manifesteras denna patriarkala maktordning genom dominans och kontroll på bekostnad av den förkvinnligade naturen. Hatet mot Greta Thunberg, den svenska klimataktivist, tyder på en konkret manifestation av dessa egenskaper. Precis som ovan menar Agius et al. (2021) att hatet är en motreaktion mot ett upplevt hot mot den patriarkala maktordningens legitimitet. Kvinnliga miljöaktivister som kräver förändring passar inte in i denna idévärld.

En något äldre, svensk undersökning har identifierat liknande slutsatser med fokus på en grupp klimatförnekare som högljutt protesterade mot klimatåtgärder under perioden 2006–2009 (Anshelm & Hultman, 2014). Många av gruppens medlemmar var högt uppsatta chefer inom industri med en stark tro på en fri marknad, en konservativ värdegrund och en misstänksam inställning till statliga ingripanden. De såg klimatåtgärder som ett hot mot industrin och det svenska välståndet; ett välstånd som byggts upp tack vare industrialismen. Eftersom de nått framgång inom industrin, och denna framgång var synonymt med en patriarkal syn på den förkvinnligade naturen som något som borde kontrolleras och kapitaliseras, blev ett erkännande av klimathotet och de åtgärder som borde göras, liktydigt med ett slut på den industrialismmaskulinitetens hegemoni, eller samhällsligt inflytande, som de identifierade sitt värde och sin framgång med.

Ovan redovisad tidigare forskning om petro- och industrialiseringsmaskulinitet är relevant för denna uppsats då den ritar upp en mall för hur naturen patriarkalt underordnas för att vidmakthålla en patriarkal maktordning, en känsla av manligt och nationalistiskt kodad överlägsenhet, dominans och oberoende. För att ta hänsyn till problematiken kring sambandet mellan konservativa och nationalistiska män och klimatförnekelse bör även Nationell samlings *klimatmedvetna* politik vara patriarkalt ordnad eftersom de inte tappat manliga väljare.

Det som inte avspeglas i denna uppsats är artiklarnas historiska dimension. Förutom den koppling som görs mellan en patriarkal maktordning, den nationalistiska ideologin och vidmakthållningen av dessa genom den patriarkala underordningen av naturen drar artiklarna även en historisk parallell till industrialiseringen, bruket av fossila bränslen och kopplingen till den traditionella mannens framgång. Denna uppsats gör inte en liknande koppling till fransk historia, men jag utgår från att även Frankrike under början av 1900-talet präglades av en industrialisering som sammanföll med en starkare patriarkal maktordning. Att undersöka huruvida Nationell samlings klimatmedvetna politik är patriarkal är även fortsatt intressant utifrån såväl Petersons (1994) teori om den patriarkala maktordningen, en av nationalismens grundpelare, som konservativa och nationalistiska mäns koppling till klimatförnekelse (Kaltenborn & Hultman, 2018) där en manlig, konservativ, nationalistisk identitet är i fokus snarare än kultur eller socioekonomisk bakgrund.

2.2 Klimatmedveten nationalism

Margulies (2021) artikel resonerar kring nationalismens historiska användning av klimatfrågor. Han menar att det i nationalismen går att identifiera ett symbiotiskt förhållande mellan föreställningen om det etniska folket och naturen inom nationens territorium. I just den etnonationalistiska idévärlden finns en slags sakral mystik kring folkets samhörighet med naturen vilket manifesterar samhällsgemenskapen och nationen som något mycket naturligt och uråldrigt. Ett av de mest framträdande historiska exempel som ges i artikeln gällande kopplingen mellan nationalism och klimatmedvetenhet är den om nazisterna och de budskap som bland annat låg bakom slagordet "Blut und Boden", myntat av Walter Darré, Nazitysklands jordbruksminister. Han menade att den tyska själen var djupt förankrad i jordbrukssamhället och dess bondesamhälle som levde i symbios med den tyska naturen. Därför var det mycket viktigt att värna om Tysklands natur eftersom den var en del av dess etniska folk. En del av statsbudgeten lades därför på förnybar energi och annan hållbar utveckling. Tyskarna uppmanades att offra sitt blod för att försvara den tyska jorden. Judarna å andra sidan, målades upp som kosmopoliter som var ute efter att urbanisera samhället och förstöra den tyska naturen och det rättmätiga folkets koppling till denna.

Hamilton (2002) tar fasta på den koppling som funnits mellan nationalistiska och gröna partier i framför allt Wales och Skottland. Det nationalistiska partiet i Wales, Plaid Cymru, och det nationalistiska partiet i Skottland, SNP, har båda samarbetat med gröna partier där både de gröna och de nationalistiska strävat efter en decentraliserad regering, något som skulle gynna både miljön och nationalismen. Dock skiljer sig de båda medborgarnationalistiska partierna från gröna partier och klassisk ekologi när det gäller ekonomi. Att bli självständiga stater genom ekonomiskt oberoende och ökat välstånd är huvudfrågan för de båda partierna. Detta kan, och har ofta resulterat i att ekonomiska och suveräna frågor prioriteras över frågor om klimatet. Margulies (2021) ger exempel på detta i sin artikel då han menar att SNP i Skottland, trots deras upprepade samarbeten med miljöorganisationer och klimataktivister i försöken att stoppa USA och Storbritannien från att använda det skotska landskapet som soptipp för kärnkraftsavfall, har gått ut med att de planerar att göra den skotska ekonomin självständig med hjälp av närliggande oljeborrningar. Margulies (2021) identifierade samma ekonomiska krockar när det gällde de östeuropeiska länder som i slutet av 80-talet kämpade för självständighet från Sovjetunionen. Här var motstånd mot kärnkraft en nyckelkomponent i ländernas självständighetsrörelser, men frågan om klimatet blev mindre och mindre relevant desto mer självständiga länderna blev och desto större vikt frågan om ekonomisk framgång fick.

Nationell samlings *klimatmedvetna* politik som fall skiljer sig från dessa artiklar då dess politik varken är ett historiskt exempel på *klimatmedveten* nationalistisk politik eller ett exempel på en politik som springer ur en kamp för självständighet. Artiklarna är dock relevanta på så sätt att de kan visa hur beskyddandet av klimatet legitimeras genom möjliggörandet av andra mål: så som exkluderandet av judar eller självständighet. Detta kan i sin tur ge en ledtråd till hur en klimatmedvetenhet politik kan användas för att uppnå och bibehålla vissa ideologiska mål, så som den patriarkala maktordningen.

3 Teoretiskt ramverk

Med utgångspunkt i artiklarna ovan om petro- och industrialiseringsmaskulinitet består mitt teoretiska ramverk av Petersons (1994) ”Gendered Nationalism”.

”Gendered nationalism” grundar sig i en idé om samhället som uppdelat i tydliga, könsbestämda essenser: det kvinnliga associerat med det privata, det emotionella, det passiva och irrationella, och det manliga associerat med det offentliga, ett handlande subjekt som styrs av rationalitet, självständighet, dominans och aggressivitet (Peterson, 1994). Relationen mellan kvinnligt och manligt blir, på grund av de könsbestämda essenserna, uttryck för en patriarkal maktordning där kvinnan som passivt objekt blir underordnad mannen som handlande subjekt. Denna relation liknar, enligt Peterson (1994), den mellan nationen och staten, och i synnerhet staten och naturen, som porträtteras i den nationalistiska ideologin. Med utgångspunkt i de olika könsbestämda essenserna ses kvinnan som närmare naturen och mannen som närmare kulturen, och naturen har, som en del av nationen, inom nationalismen därför länge förkunnats. Medan den handlande delen av nationen, som staten, politiken och militären, förknippas med det offentliga och därför också det manliga, förknippas den passiva delen av nationen, den som till största delen utgörs av dess natur, med ett hem, eller med en käreasta och därför också med det kvinnliga, det moderliga och det privata.

Vidare målas kvinnor upp som en viktig instrumentell del av nationens reproduktion och fortlevnad genom barnafödandet (Peterson, 1994). Detta spelar en extra viktig roll inom etnonationalismen eftersom kvinnorna är menade att reproducera och hålla det etniskt rena folket vid liv. Detta har visat sig på många olika sätt; genom kriminaliserandet av abort och preventivmedel, eller genom stora ekonomiska kompensationer till mödrar som föder och stannar hemma för att uppfostra många barn. Kvinnor har blivit ålagda att förverkliga plikten att föda söner för strid och döttrar för att ta hand om moderlandet (Peterson, 1994). Därför behöver nationens handlande män skydda dessa kvinnor, som instrument för nationens fortlevnad, från det hot och den utmaning som framför allt genereras av utländska män, men även de utländska kvinnor som kan ge liv åt barn som inte, enligt

etnonationalismen, hör hemma i nationen. Naturen som passivt objekt används på liknande sätt. Med liknelser som gudinnan ”moder jord” och dess kvinnliga, okontrollerbara, mystiska, irrationella karaktär, står nationens naturs fruktbarhet under ständigt hot mot yttre krafterns invasion och vanhelgande, vilket gör att dess kropps gränser ständigt måste skyddas och kontrolleras av den patriarkala staten med dess militaristiska metoder. På detta sätt kan den förkvinnligade naturen inom nationens gränser, precis som kvinnan, användas som medel för att uppnå och bibehålla självständighet och nationell framgång. Både naturen, som den passiva delen av nationen, och kvinnan, berövas egenvärde och egen handlingskraft. De är mannens ägodel, och precis som med andra möjliggörande medel för manlig framgång och självständighet, som båtar och bilar, kan användningen av dessa möjliggöra den manligt kodade nationens oberoende.

Det finns vissa aspekter av nationalismen som jag menar att Peterson (1994) inte fångar lika bra som andra mer omfattande definitioner av ideologin. I Özkirimlis (2017) bok om nationalistiska teorier tar han upp ett antal typiska drag för den nationalistiska ideologin. Två kriterier känns igen i Petersons (1994) teori medan två hamnar utanför. Den första är längtan tillbaka till en föreställd nationell guldålder; en tid då nationen kunde visa överlägsen framgång jämfört med andra och triumfera. Detta speglar de manligt kodade nationalistiska målen om återvunnen framgång i Petersons (1994) teorier som ska uppnås på bekostnad av det kvinnliga. Den andra är den nationalistiska strävan att uppmärksamma nationens unika karaktär. Även detta speglas i Petersons (1994) teori då fokus på kvinnans reproduktion används som ett medel för att reproducera den säregna nationen. Özkirimlis (2017) två kriterier som är mindre uppenbara i Petersons (1994) teori är för det första retoriken kring nationen som uråldrig. Detta för att visa dess kontinuitet, dess sakrala, omänskliga karaktär och stabilitet. En uråldrig nation är svår att koppla till den dikotomi som utgör den patriarkala maktordningen i Petersons (1994) teoretiska resonemang vilket gör att Peterson (1994) går miste om att fånga den mer religiöst laddade delen av nationalismens syn på nationen. För det andra är det uppmärksammandet av nationella hjältar som på något sätt räddat eller lett nationen till framgång. Denna, lite mer auktoritära karaktär, där nationell trygghet och framgång hängs upp på enstaka individer, framkommer inte heller tydligt i Petersons (1994) teoretiska resonemang. Den mer subjektivt handlande delen av nationen som också karaktäriseras som manligt kodad agerar definitivt som beskyddare över den passiva, kvinnliga delen, men denna beskrivs mer som en massa än enstaka, auktoritära, landsfaderliga figurer. Här går Peterson (1994) miste om viktiga

aspekter avseende nationalismen som auktoritär ideologi, en där trygghet kan prioriteras över frihet i liberal bemärkelse. Trots detta menar jag att Petersons (1994) teori är hållbar och relevant för denna uppsats eftersom resonemanget fokuserar på en intressant maktobalanserad dikotomi i den nationalistiska ideologin som hjälper till att reproducera nationalistisk framgång och oberoende. Detta genom att patriarkalt underordna bland annat naturen – denna uppsats fokus.

Det går även att ifrågasätta valet av just Petersons (1994) teori vad gäller ett genusperspektiv på nationalism eftersom teorierna är något daterade. Högst sannolikt har jämställdheten mellan män och kvinnor sedan början av 1990-talet förbättrats, och det går därför att fråga sig om perspektivet längre är relevant avseende nationalistiska partiers ideologi.

Men trots att Nationell samling har gått igenom en moderniseringsfas i och med partiledarbytet 2011 menar Scrinzi (2017) att de typiskt traditionella könsrollerna fortfarande existerar i partiets ideologi. Partiet har bland annat kritiserat det låga födelsetalet bland infödda fransmän och lovat att ge dessa familjer ersättning ju fler barn de får. Le Pen har även menat att Nationell samling är det minst sexistiska partiet i Frankrike då de gör det möjligt för kvinnor att stanna hemma med sina barn, något hon tror är många kvinnors egentliga kall.

Sammanfattningsvis genomsyras nationalismens syn på nationen enligt Peterson (1994) av en patriarkal maktordning karaktäriserad av maktobalansen mellan kvinnligt och manligt. Naturen inom nationens gränser förkvinnligas då den anses passiv, en enhet utan egenvärde, endast till för att möjliggöra manligt kodade, nationalistiska mål, så som nationell framgång och nationellt oberoende. Den andra delen av nationen, bestående av till exempel militären, staten och polisen, blir manligt kodad då denna ses som handlande, subjektiv och beskyddande. Den passiva delen av nationens fruktbarhet, det vill säga, förmågan att erbjuda resurser av olika slag, i denna uppsats fokuserad på den förkvinnligade naturen, skyddas av den manligt kodade delen från yttre, utländska hot som riskerar att vanhelga den och därmed också förstöra dess förmåga att ge näring åt och reproducera nationell framgång och nationellt oberoende. Operationaliseringen, det vill säga, konkretiseringen av teorin gentemot empirin (Teorell & Svensson, 2007), kommer ske genom att empirin utsätts för följande frågor:

1. Visar CNÉ:s miljöpolitiska texter på tecken på en förkvinnligad natur, det vill säga, en natur utan egenvärde, endast till för att möjliggöra manligt kodade nationalistiska mål, så som nationell framgång och oberoende?
2. Går det att identifiera en manligt kodad enhet som får i uppgift att skydda den förkvinnligade jordens nationella fruktbarhet, det vill säga, förmåga att reproducera nationen, från yttre hot?

Dessa frågor är till för att synliggöra en potentiell patriarkalt ordnad relation mellan naturen och dess beskyddare och kan på så sätt besvara uppsatsens frågeställning.

4 Metod

4.1 Avgränsning

Uppsatsen är avgränsad till 6 miljöpolitiska texter hämtade från CNÉ:s hemsida. De som har valts ut är ideologiska, vilket inte alla texter som finns på CNÉ hemsida är då vissa handlar om konkreta tips till allmänheten på ett mer miljövänligt liv och vissa endast är konkreta planer kring hur politiska beslut ska konkretiseras. Anledningen till att just Nationell samlings klimatmedvetna politik valdes som fall var partiets växande framgång samt tydliga klimatmedvetna politik (jfr. Forchter, 2020). Anledningen till att det är av intresse att titta på just texter från CNÉ och inte ett allmänt policydokument med bland annat klimatfrågor är för att det ger en djupare inblick i det specifika ämne uppsatsen ämnar undersöka eftersom hemsidan endast fokuserar på partiets klimatfrågor.

4.2 Strategi

Uppsatsen är formad utifrån en kvalitativ strategi. Flick (2018) beskriver den kvalitativa strategin som en strategi för att förstå hur människor skapar och förstår världen runt omkring sig på ett sätt som ger mening. Det finns här, till skillnad från i den kvantitativa strategin, därför ett större fokus på förståelse och tolkning avseende specifika individers eller grupper handlanden, vilket också gör att analysenheterna, det eller de som undersöks, ofta är få till antalet. Denna beskrivning stämmer bra överens med uppsatsens infallsvinkel och syfte då undersökningen är menad att tolka Nationell samlings klimatpolitik utifrån Petersons (1994) patriarkala maktordning. Flick (2018) menar även att den kvalitativa strategin ofta definieras av en öppenhet avseende ursprungliga hypoteser och teorival, vilket gör att strategin, till skillnad från den kvantitativa, inte i lika stor utsträckning testar färdigutvecklade teoretiska ramverk och hypoteser på det material som samlas in. Detta stämmer inte lika väl in på den undersökning som görs i denna uppsats. Vägen till resultat liknar här mer en hypotetisk-deduktiv ansats än den strikt induktiva då

antagandet att en patriarkal maktordning, med utgångspunkt i petro- och industrialiseringsmaskulinitet, även bör urskiljas i *klimatmedveten* nationalistisk politik, testas mot empirin (jfr Teorell & Svensson, 2007). Den kvalitativa strategin ger möjligheten till en, utifrån det valda perspektivet, djupare inblick i det framgångsrika partiet Nationell samlings klimatpolitik än om en kvantitativ strategi hade valts. Dock menar jag att undersökningens mer hypotetiskt-deduktiva ingång inte försämrar dess kvalitativa karaktär eftersom den på förhand valda ingången ämnar bidra med ett nytt perspektiv som inte använts i samma utsträckning vad gäller *klimatmedveten* som klimatförnekande nationalism. Vidare har uppsatsen, likt vissa andra kvalitativa studier, ingen ambition av att ge ett generaliserbart resultat, utan snarare en presentation av en tolkning avseende hur ett parti skulle kunna ha lyckats med en moderniseringsprocess utan att förlora manliga väljare. Flick (2018) poängterar även att kvalitativa studier ofta utnyttjar och tar tillvara fallets omgivande kontext för att på ett bättre sätt förstå det som undersöks. Även här finns en skillnad då undersökningen endast fokuserar på att undersöka huruvida CNÉ:s klimatpolitik uttrycker en patriarkal maktordning. Inte heller detta förminskar uppsatsens kvalitativa karaktär menar jag då syftet med uppsatsen är mer idécentrerat än aktörcentrerat, vilket gör att kontexten inte blir lika relevant (jfr Beckman, 2005). Då Nationell samlings klimatpolitik, stiftad av CNÉ, undersöks som idé, relaterat till en patriarkal maktordning, är texten och inte aktörerna i centrum. Det är med andra ord främst den utvalda texten som är av intresse, inte dess bakomliggande aktörer och dessa aktörers kontext.

4.3 Forskningsdesign

Undersökningens material är avgränsat i form av en fallstudie. Enligt Tight (2017) har flera olika definitioner under åren uppkommit gällande vad en fallstudie faktiskt är. Utifrån dessa definitioner verkar ett antal punkter vara allmänt accepterade. En fallstudie är studiet av ett eller flera specifika fall, avgränsade antingen, eller både, i tid och rum. Fallet bör vara speciellt på något sätt och dess inneboende delar förenade med varandra. Det ska inte studeras skiljt från dess naturliga hemvist, så som i ett laboratorium. Detta stämmer överens med uppsatsens avgränsning och fokus då materialet innefattar miljöpolitiska texter från just CNÉ och är avgränsade i rum då fokus i uppsatsen ligger på texter från deras hemsida. Fallet är speciellt då det ämnar undersöka *klimatmedveten* nationalistisk

politik utifrån ett perspektiv som tidigare applicerats på klimatförnekande politik, och fallet undersöks, precis som i de flesta andra statsvetenskapliga undersökningar, i dess naturliga miljö.

4.4 Material

Materialet består av sex miljöpolitiska texter från CNÉ:s hemsida, sorterade under en av hemsidans rubriker vid namn *Écologie*. En nackdel med detta material är att det inte uttryckligen står vilket år texterna är skrivna vilket kan orsaka osäkerhet kring dess relevans. Men eftersom materialet använts i andra aktuella, vetenskapliga studier (jfr Forchter, 2020) och den miljöorganisationsgrenen endast funnits i 7 år menar jag att det är befogat att använda.

4.5 Analysmetod

4.5.1 Argumentationsanalys

Argumentationsanalysen kan enligt Beckman (2005) användas på olika sätt, dels som instrument för att sortera och bena ut material som sedan ska prövas och kritiseras med hjälp av idékritik, dels som verktyg för att hitta likheter och skillnader mellan olika argument. I denna uppsats används argumentationsanalysen i enlighet med den första beskrivningen vilket gör analysen tvådelad; i den första delen av analysen presenteras de argument som identifierats i CNÉ:s miljöpolitiska texter för att sedan utsättas för idékritik i analysens andra del. Enligt Beckman (2005) är meningen med politiska ideologier och politisk-filosofiska texter främst att övertyga läsaren om politiska ställningstagandens korrekthet. Argument består i sin tur av olika påståenden avsedda att stödja dessa ställningstaganden. Eftersom syftet med uppsatsen är att undersöka huruvida en patriarkal ordning uttrycks i Nationell samlings klimatpolitik, är det material som är ideologiskt färgat i fokus. Argumentationsanalysen blir därför relevant eftersom den kan belysa textens övertygande, ideologiska karaktär. Metoden består av ett antal steg, och det som först ska identifieras är något Beckman (2005) kallar för spetsformuleringen. Spetsformuleringen är

den formulering som på bästa sätt sammanfattar ämnet som argumenten för och argumenten mot är uppbyggda kring. Sedan bör de olika argumenten för eller emot spetsformuleringen delas upp i pro- eller contra-argument. De argument som direkt motsätter sig eller håller med spetsformuleringen identifieras först. Alla de argument som är för spetsformuleringen markeras med P1, P2, P3 och så vidare, och de argument som är emot spetsformuleringen markeras med C1, C2, C3 och så vidare. Därefter identifieras de argument som är för eller emot pro- eller contraargumenten; ett argument som är för ett contraargument markeras då till exempel med P1C1, och så går arbetet vidare på detta sätt tills argumentationskedjorna i sin helhet har identifierats. Eftersom mitt material utgörs av partiets miljöpolitiska grens texter hittas få motargument mot partiets klimatmedvetna nationalism, men jag menar att denna analysteknik trots det är användbar eftersom den på ett noggrant sätt redogör för de argument CNÉ använder för att rättfärdiga partiets klimatmedvetna politik. Detta kommer så småningom skapa ett pro- och contraschema som enligt Beckman (2005) i den färdiga texten kan te sig något otympligt och styltigt, vilket kan leda till att själva undersökningen för läsaren blir svårtydd. Därför behöver författaren utifrån detta schema i den färdiga uppsatsen presentera en löpande text där även sammanhanget mellan de olika argumenten redovisas. Det insamlade materialet från CNÉ består inte bara av argument utan också av redogörelser kring åtgärder som de menar är nödvändiga. I den färdiga texten används dessa redogörelser för att ge sammanhang åt de identifierade argumenten.

4.5.2 Idékritik

När argumenten har kartlagts övergår analysarbetet till dess andra steg. Idékritiken passar bra som metodologiskt verktyg på grund av syftets karaktär. Syftet är att undersöka huruvida en patriarkal maktordning, utifrån teorin "Gendered Nationalism", uttrycks i CNÉ klimatpolitik. Uppsatsen ska med andra ord granska denna miljöorganisatoriska grens idéer om klimatpolitik med utgångspunkt i ett antal i förväg valda teoretiska resonemang. Granskning som sådan är en stor del av poängen med idékritiken (jfr Beckman, 2005). Idékritiken är, enligt Beckman (2005), uppdelad i tre beståndsdelar, giltighetsprövning, hållbarhetsprövning och rimlighetsprövning. Giltighetsprövning syftar till att undersöka huruvida det går att identifiera självmotsägelser eller ogiltiga slutledningar i texten. Hållbarhetsprövningen syftar till att undersöka hur hållbara textens argument är i relation till verkligheten. Rimlighetsprövningen tar avstamp i en kritik av politiska värden eller ideologier, och den huvudsakliga fråga som behöver ställas till texten är "om ett politiskt

budskap är rimligt givet vissa värden eller principer” (Beckman, 2005, s.70). För att denna rimlighetsprövning ska ses som vetenskaplig måste den utgångspunkt redovisas som rimligheten förhåller sig till. Denna utgångspunkt kan komma från två olika håll: internt eller externt. Den interna rimlighetsprövningen utgår från de värderingar som själva texten menar sig följa. Den externa rimlighetsprövningen utgår från en extern ideologi eller teori som författaren väljer själv då hen rimlighetsprövar de värden som texten argumenterar för (Beckman, 2005). Eftersom uppsatsen undersöker om den patriarkala maktordningen, typisk för den nationalistiska ideologin, uttrycks i CNÉ:s miljöpolitiska texter, använder jag mig endast av extern rimlighetsprövning vid undersökningen av denna frågeställning. Anledningen till detta är att uppsatsen utgår från en teori som partiet självt inte utger sig från att följa. Med hjälp av den patriarkala maktordningen som beskrivs i ”Gendered Nationalism” (Peterson, 1994), rimlighetsprövas Nationell samlings miljöorganisatoriska grens klimatpolitik för att se om den är patriarkalt ordnad. Skälet till att jag inte heller fokuserar på de andra två huvudbeståndsdelarna inom idékritiken: giltighetsprövningen och hållbarhetsprövningen, är att studiens frågeställning, när det kommer till idékritik, endast avser att besvara om den patriarkala maktordningen uttrycks i partiets klimatpolitik, inte huruvida policydokumenten innehåller ogiltiga slutledningar eller självmotsägelser, eller på vilket sätt texterna förhåller sig till verkligheten.

4.6 Kritiska överväganden

Mot bakgrund av det som redogjorts ovan, kan det i denna sorts studie finnas risk för olika slags mätfel eller brist i trovärdighet eller pålitlighet. Med utgångspunkt i undersökningens olika grader av validitet och reliabilitet redogör jag för dessa nedan.

Teorell och Svensson (2007) definierar hög validitet, eller hög trovärdighet, som avsaknaden av systematiska mätfel. Med systematiska mätfel menas mätfel som upprepar sig på ett konsekvent sätt. Om en operationalisering inte översätts korrekt och därför inte heller överensstämmer med uppsatsens syfte och teoribildning kommer undersökningens mätning, eller undersökningens tolkning av materialet när det kommer till kvalitativa studier, att systematiskt bli fel. Detta kan bland annat leda till att omfattningen av uppsatsens valda fenomen, antingen överskattas eller underskattas: antingen tolkas ytterligheter som är allt för omfattande för det fenomen som ska studeras, eller osynliggörs

vissa delar av uppsatsens fenomen eftersom operationaliseringen blivit allt för smal för uppsatsens syfte och teoretiska ramverk.

Uppsatsen avser att tolka ett budskap med hjälp av ett abstrakt teoretiskt resonemang, i och med dess fokus på nationalismens patriarkala uttryck (Teorell & Svensson, 2007). Den behöver i och med det operationaliseras på ett sätt som gör den användbar vid analysen av materialet. Eftersom syftet och frågeställningen tydligt riktar in sig på genus avseende nationalism, och det teoretiska ramverket använder sig av "Gendered Nationalism" (jfr Peterson, 1994), och operationaliseringen av det teoretiska ramverket kretsar kring förkvinnligandet och passiveringen av naturen, anser jag att detta kriterium uppfylls. Den patriarkala maktordningen, som den beskrivs av Peterson (1994), delar upp nationen i manligt och kvinnligt, det manliga som det subjektivt handlande och beskyddande, och det kvinnliga som passivt, endast till för att möjliggöra nationalistiska, manligt kodade mål. I de två frågorna som utgör operationaliseringen är jag ute efter just detta då jag dels frågar om de miljöpolitiska texterna visar tecken på en förkvinnligad natur och konkretiserar detta begrepp genom att beskriva en natur utan egenvärde, endast till för att möjliggöra manligt kodade nationalistiska mål, så som nationell framgång och oberoende, dels frågar om det går att identifiera en manligt kodad enhet som får i uppgift att skydda den förkvinnligade jordens fruktbarhet.

Risken för osystematiska mätfel, risken för låg reliabilitet, eller, risken för att studien blir mer eller mindre pålitlig, handlar om hur pålitliga undersökningens instrument är (Teorell & Svensson, 2007). I kvalitativa studier är det ofta människor som är dessa instrument och en uppenbar risk i denna undersökning finns i själva översättningsprocessen av materialet från franska till svenska. Eftersom franska inte är mitt modersmål utan ett språk jag lärt mig finns det alltid en risk att texten översätts fel. Är detta fallet, sänks uppsatsens pålitlighet eftersom fel information hämtas på grund av ett så kallat osystematiska mätfel. Det översatta materialet kommer då inte att stämma överens med verkligheten och vid en potentiell upprepning av undersökningen kommer annorlunda material, med all sannolikhet, att genereras. För att förhindra detta har jag vid översättningen av materialet varit mycket noggrann med att slå upp ord eller meningar som skapat viss osäkerhet gällande dess översättning, samt skickat vissa stickprov av materialet till tredje part för att kontrollera att de översatts rätt.

Slutligen hade uppsatsen även kunnat nyttjat andra metoder. Eftersom syftet med uppsatsen är att granska nationell samlings klimatpolitik utifrån en patriarkal maktordning hade den maktorienterade Faircloughs kritiska diskursanalys (Jørgenssen & Philips, 2000) kunnat vara ett alternativ till idékritiken. Som normativ metod ämnar den kritiska diskursanalysen synliggöra ojämlika maktförhållanden, någonting idékritiken inte specifikt utgör sig för att göra. Dock har just denna metod en allt för bred ansats för uppsatsens syfte vilket gör idékritiken mer passande. Bland metodens tre analytiska nivåer ämnar den diskursiva och sociala praktiken dels relatera texterna till andra, tidigare texter, dels undersöka textens diskursiva konsekvenser, vilket hamnar utanför syftet med uppsatsen, nämligen att endast undersöka huruvida de utvalda texterna uttrycker en patriarkal maktordning.

5 Analys

5.1 Argumenten

Nedan presenteras den första delen av analysen, det vill säga den där materialet som ska utsättas för det teoretiska ramverket i andra delen av analysen, sorteras som argument. Argumenten presenteras i deras sammanhang och därför också så som de olika miljöpolitiska texterna var uppdelade när de hämtades från hemsidan.

I en miljöpolitisk text om jordbrukspolitik och landsbygd uppmanar CNÉ (u.å.a) Frankrike att prioritera traditionell, lagom stor fransk djuravel i stället för en industriell, från utlandet hämtad form av djuravel, vilket också blir textens spetsformulering. Det första pro-argumentet menar att dessa industriella jättegårdar med flera tusentals djur utgör ett olösligt konkurrensproblem för fransk avel. Det andra pro-argumentet menar att det franska jordbruket och dess bönder har ett speciellt, meningsfullt förhållande med den mark de brukar vilket också kommer att bidra till ett ökat ekologiskt jordbruk, till skillnad från den ofta av utlandet hämtade formen av ultraindustriell uppfödning som endast syftar till vinstmaximering. Det industriella jordbruket, med dess höga nivåer av bekämpningsmedel som påverkar den franska biologiska mångfalden och försurar markerna, kommer därför att beskattas högt. I det tredje pro-argumentet menar de att det traditionella, ekologiska, franska jordbruket också förhindrar att jordbruksarbeten förflyttas utomlands.

I en miljöpolitisk text om bipopulationen i Frankrike menar CNÉ (u.å.b) att godkända bekämpningsmedel som äventyrar bipopulationen är ytterligare ett argument för den intelligenta protektionismen¹ och ett ökat nationellt oberoende av andra länder, vilket även blir textens spetsformulering. Det av EU godkända bekämpningsmedlen neonicotinoider och sulfoxafloreer förgiftar bin då det gör att de förlorar sin riktningsskänsla och får svårare att hitta tillbaka till sin bikupa. Biet och dess pollinering är avgörande för den franska

¹ Den intelligenta protektionismen syftar på Nationell samlings nationalistiska ekonomiska politik där franska produkter prioriteras över utländska (Reuters, 2017).

biologiska mångfalden och borde därför vara en viktig fråga för Frankrike. Första pro-argumentet lyder: att politiker som Stéphan Le Foll menar att det inte går att förbjuda dessa bekämpningsmedel eftersom Frankrike då inte kommer kunna konkurrera på den europeiska jordbruksmarknaden, visar vikten av att som nation bli mer ekonomiskt oberoende och öka den intelligenta protektionismen för att rädda bipopulationen. I andra pro-argumentet menar de att franska bönder kommer, utan pressen från europeisk konkurrens, till skillnad från utländska, respektera och skydda miljön och inte använda dessa giftiga bekämpningsmedel på deras egna, vackra mark.

I en miljöpolitisk text uppmanar CNÉ (u.å.c) Frankrike att slopa den EU-gemensamma jordbrukspolitiken, vilket också blir textens spetsformulering. Det första pro-argumentet är att den gemensamma jordbrukspolitiken utplånar det franska jordbruket och får jordbrukarna att begå självmord. I det andra pro-argumentet menar organisationen att det självständiga franska jordbruket mer än någonsin är en viktig strategisk sektor för nationens oberoende i tider då det råder obalans i produktionen av råvaror och en befolkningsökning. I det tredje pro-argumentet poängterar CNÉ (u.å.c) hur rikt det franska jordbruket är; hos jordbrukarna finns tusen år gammal kunskap, mångfald vad gäller naturresurser och hög säkerhet när det kommer till produkterna som tillverkas. I det pro-argument för det tredje pro-argumentet som följer, kontrasterar partiet det franska, traditionella jordbruket med den jordbrukspolitik som främjas av EU, nämligen en som, enligt organisationen, bara vill producera mer och mer, där kvalitén blir mindre och mindre viktig. I det fjärde pro-argumentet menar CNÉ (u.å.c) att de vill lyfta det bondejordbruk som sköts av människor i lagom skala. Människor som, enligt organisationen, också ofta är patrioter. I femte pro-argumentet nämner organisationen genmodifiering igen då de menar att EU:s gemensamma jordbrukspolitik är lättpåverkad av lobbyister som vill tjäna pengar på genmodifierade plantor. I pro-argument sex menar CNÉ (u.å.c) att de i stället för den gemensamma jordbrukspolitiken vill upprätta en jordbruksmodell som respekterar fransmännen och deras mark, det vill säga, ett ekologiskt jordbruk. Detta utvecklas i det följande pro-argumentet. För att bryta det EU-gemensamma, industriella jordbrukets monopol över det franska jordbruket, skydda den biologiska mångfalden och återknyta människan till den jord hon odlar och älskar, vill CNÉ (u.å.c) följa Österrikes fotspår när det gäller användandet av ekologiskt jordbruk. De vill öka det franska ekologiska jordbruket med 10 procentenheter från 5% till 15% till och med år 2030. I det sjunde pro-argumentet menar de att Frankrike, utan det EU-gemensamma jordbruket, inte bara kan gå

i bräschan för ekologiskt jordbruk, utan också respektera de som arbetar med det. Detta eftersom så kallade fröpatrioter odlar de grödor som passar deras jord och klimat och inte de grödor som förordas av multinationella företag som EU står i tjänst hos. Slutligen, i det åttonde pro-argumentet, uttrycker de att fransmän borde ha rätt att välja, och i det här fallet, att inte påtvingas genetiskt modifierade grödor som, på grund av det gemensamma jordbruket, alltmer präglar de franska matkedjornas utbud.

I en miljöpolitisk text om flora och fauna menar CNÉ (u.å.d) att bevarandet av den franska megafaunan och den biologiska mångfalden står i direkt motsatsförhållande till den modernitet som prisas av dagens liberala kultur, vilket också blir textens spetsformulering. I det första pro-argumentet menar organisationen att den liberala miljö rörelsen vill utnyttja naturen på ett utilitaristiskt sätt, till exempel genom att exploatera vissa växter farmaceutiskt. I det andra pro-argumentet menar de att de utnyttjar klimathotet för att legitimera välkommandet av klimatflyktingar; de som inte anser att detta bör prioriteras i fråga om klimatåtgärder blir attackerade och anklagade för att vara rasister. I det tredje pro-argumentet menar de att utrotningshotade exotiska arter prioriteras samtidigt som de mycket hotade växt- och djurarterna inom nationens gränser knappt nämns av de liberala ekologerna.

I en miljöpolitisk text svarar CNÉ (u.å.e) på tidningen Le Mondes resonemang kring organisationens trovärdighet avseende deras och partiets motstånd mot EU:s passivitet gällande hormonstörande medel i produkter. Spetsformuleringen blir således: tidningen Le Monde menar att CNÉ:s (u.å.e) kritik mot EU:s passivitet avseende åtgärder mot företag som använder sig av produkter med hormonstörande ämnen endast är ett sätt att generera nya väljare. I det första contra-argumentet, det vill säga, ett argument som motsätter sig spetsformuleringen, menar CNÉ (u.å.e) att Le Mondes anklagelse är högst elitistisk då de förutsätter att Nationell samlings väljares kunskap om miljöfrågor är så undermålig att väljarna skulle gå på ett partis icke-autentiska försök att bry sig om hormonstörande ämnen. I andra contra-argumentet menar CNÉ (u.å.e) att en av anledningarna till att de tar denna fråga på ett så stort allvar är att Frankrikes ekonomi står och faller med landets förmåga att producera ekologiska, närproducerade varor. De kan erbjuda en tydlig plan för hur företag kan gå denna väg.

I en miljöpolitisk text har CNÉ:s (u.å.f) andra avdelningsgren lanserats i Somme-departementet², och med det ges en lokal inblick i deras ideologi. Spetsformuleringen blir: CNÉ (u.å.f) med dess nytänkande och annorlunda patriotiska ekologi lanserar sin andra avdelningsgren i Somme-departementet. Det första pro-argumentet lyder: CNÉ:s (u.å.f) patriotiska ekologi grundar sig på en observation: den ekologi som främjas av Europas miljöpartier är förolämpande för fransmännen. Partiledarna känner inte till verkligheten vilket gör deras arbete kontraproduktivt. Det har därför skapats en klyfta mellan fransmännen och frågan om ekologi; de är trötta på att bli styrda av skrivbordsmänniskor i Paris, Bryssel och Washington som aldrig själva hanterat den natur de säger sig vilja skydda. De lokala jägarna och bönderna vet bäst och CNÉ (u.å.f) vill involvera dem i samtal om lokala klimatåtgärder. I det andra pro-argumentet poängterar dem att de inte är emot jakt, och att de vill hitta gemensamma lösningar avseende implementering av till exempel vindkraftverk; också detta i samråd med de lokala invånarna. I det tredje pro-argumentet menar de att produktivismen³ har utplånat många jordbrukare, och Éric RICHEMOZ, som är representant för avdelningen, anser att det är mycket viktigt att, som tidigare också poängterats, slopa den gemensamma jordbrukspolitiken till förmån för en fransk jordbrukspolitik där genmanipulering av grödor och icke-ekologiskt jordbruk kan minska.

5.2 En patriarkal klimatpolitik?

Nedan presenteras den andra delen av analysen då uppsatsens frågeställning besvaras med hjälp av idékritikens externa rimlighetsprövning. Frågeställningen lyder: uttrycks en patriarkal maktordning, med utgångspunkt i Petersons (1994) teori ”Gendered Nationalism” i den klimatpolitik som presenteras av Nationell samlings miljöorganisationsgren CNÉ? Den besvaras med hjälp av två operationaliserade frågor:

1. Visar CNÉ:s miljöpolitiska texter på tecken på en förkvinnligad natur, det vill säga, en natur utan egenvärde, endast till för att möjliggöra manligt kodade nationalistiska mål, så som nationell framgång och oberoende?

² Sommedepartementet är, med län som den svenska motsvarigheten, ett departement i Hauts-de-France i norra Frankrike (NE, u.å.).

³ Enligt Wilson (2001) är produktivismen en ekonomisk värdegrund som utgår från att ökad produktivitet alltid är något positivt.

2. Går det att identifiera en manligt kodad enhet som får i uppgift att skydda den förkvinnligade jordens nationella fruktbarhet, det vill säga, förmåga att reproducera nationen, från yttre hot?

I den första miljöpolitiska texten om jordbruk och landsbygd uppmanar CNÉ (u.å.a) Frankrike att prioritera traditionell, lagom stor, fransk djuravel i stället för industriell, utländskt inspirerad djuravel. Fyra argument är här intressanta när det kommer till de operationaliserade frågorna. För det första, att den industriella, utländskt inspirerade djuraveln skapar ett olösligt konkurrensproblem för franskt jordbruk, för det andra, att franska bönder, på grund av deras speciella, meningsfulla förhållande med den mark de odlar, gör det mer naturligt för dem att bruka ekologiskt. För det tredje, att den utländskt inspirerade djuraveln endast är ute efter vinstmaximering och använder höga halter av bekämpningsmedel som påverkar den franska biologiska mångfalden och försurar markerna, och för det fjärde, att det ekologiska jordbruket förhindrar att jordbruksarbeten förflyttas utomlands.

Att skydda naturen och djuren från det industriella, utländskt inspirerade aveln som påverkar den franska biologiska mångfalden och försurar markerna förknippas i den här texten med ett sätt att lösa det franska jordbrukets konkurrensproblem och förhindra att jordbruksarbeten förflyttas utomlands (jfr Collectif Nouvelle Écologie, u.å.a). CNÉ (u.å.a) argumenterar med andra ord för att skyddandet av naturen kommer att samspeja med en prioritering av franskt jordbruk och ett stopp för exporterade arbetstillfällen. Genom att koppla samman skyddandet av naturen med en prioritering av den franska ekonomin argumenteras värdet i att beskydda naturen med dess koppling till dessa nationalistiska konnotationer (jfr Peterson, 1994). Det är svårt att avgöra om naturen här endast är till för att möjliggöra manligt kodade, nationalistiska mål, eller om naturen inte har något värde i sig själv alls, men jag menar att värdet i att beskydda den beskrivs som tydligt kopplat till dessa mål. Det samma gäller operationaliseringens andra fråga. Sättet den utländskt inspirerade djuraveln målas upp som förgiftare av den franska jorden, kontrasterat med det värnadsfulla franska jordbruket som bör prioriteras, tyder på en manligt kodad enhet, den mycket mansdominerade franska jordbrukssektorn (Chabour, 2018), uppmuntrad att skydda en förkvinnligad jord från yttre, utländska hot mot dess nationella fruktbarhet.

I den andra miljöpolitiska texten kan liknande kopplingar dras mellan nationalistiska mål och en förkvinnligad natur (jfr Peterson, 1994). Här menar CNÉ (u.å.b) att de av EU

godkända bekämpningsmedlen som äventyrar bipopulationen är ännu ett argument för den intelligenta protektionismen och ökat nationellt oberoende. Textens två argument, för det första, att den franska bipopulationen kommer att räddas om Frankrike blir mer ekonomiskt oberoende, och för det andra, att franska bönder kommer, utan pressen från europeisk konkurrens, till skillnad från utländska, respektera och skydda miljön och inte använda dessa giftiga bekämpningsmedel på deras vackra mark, är intressanta när det kommer till de operationaliserade frågorna. Här argumenterar CNÉ (u.å.b) för kopplingen mellan nationellt oberoende och en välmående fransk bipopulation. Dessutom porträtteras utländska, europeiska bönder och lagstiftare som ett hot mot bipopulationen då de använder giftiga bekämpningsmedel som franska bönder aldrig skulle få för sig att använda om det inte vore för den hårda europeiska konkurrensen. Jag menar att fokus här ligger på operationaliseringens andra fråga, nämligen om det finns en manligt kodad enhet som får i uppgift att skydda den förkvinnligade jordens nationella fruktbarhet från yttre hot (jfr Peterson, 1994). Den utländska europeiska främlingen beskrivs även här som farlig för den franska naturen då den tvingar franska bönder att använda sig av giftiga bekämpningsmedel. De franska bönderna, en manligt kodad enhet, kan utan denna utländska inblandning skydda bipopulationen och den franska jordens nationella fruktbarhet, och i gengäld generera ett högre nationellt oberoende då den utländska konkurrensen upphör.

I den tredje miljöpolitiska texten uppmanar CNÉ (u.å.c) Frankrike att slopa den EU-gemensamma jordbrukspolitiken. Sex argument är här intressanta när det kommer till de operationaliserade frågorna. För det första, att det gemensamma jordbruket utplånar det franska jordbruket och får bönderna att begå självmord, för det andra, att det självständiga franska jordbruket nu mer än någonsin är en viktig strategisk sektor för nationens oberoende i tider då det råder obalans i produktionen av råvaror och en befolkningsökning. För det tredje, att de kontrasterar det franska, traditionella jordbruket med den jordbrukspolitik som främjas av EU, nämligen en som, enligt organisationen, bara vill producera mer och mer, där kvalitén blir mindre och mindre viktig. För det fjärde, att Frankrike ska öka det ekologiska jordbruket för att bryta det gemensamma, industriella jordbrukets monopol över det franska jordbruket, skydda den biologiska mångfalden och återknyta människan till den jord hon odlar och älskar. För det femte, att Frankrike, utan det EU-gemensamma jordbruket, inte bara ska stå i bränschen för ekologiskt jordbruk, utan också respektera de som arbetar med det. Detta eftersom så kallade fröpatrioter odlar de

grödor som passar deras jord och klimat och inte de grödor som förordas av de multinationella företag som EU står i tjänst hos. För det sjätte, att fransmän borde ha rätt att välja, och i det här fallet, att inte påtvingas genetiskt modifierade grödor som, på grund av det gemensamma jordbruket, alltmer präglar de franska matkedjornas utbud.

Även i denna text förknippas ekologiskt jordbruk med en prioritering av det franska jordbruket då det är en strategisk sektor för möjliggörandet av nationens oberoende (Collectif Nouvelle Écologie, u.å.c). Det förknippas även med en respekt för franska jordbrukare då de menar att dessa fröpatrioter odlar vad som är bäst för jorden, inte vad som förordas av multinationella företag. Även här argumenterar de för ett miljö- och djurvänligt sätt att bruka jorden genom kopplingen till en prioritering av det franska jordbruket, möjliggörandet av nationens oberoende och porträttering av de franska jordbrukarna som självständiga, kunniga och okorrumpade. Inte heller här går det att avgöra om detta vördnadsfulla omhändertagande av jorden inte har något som helst egenvärde och endast är till för möjliggörandet av manligt kodade nationalistiska mål, men jag menar att det går att tolka dess argumentation som att naturens värde är tydligt förankrat i dessa mål, vilket gör naturen patriarkalt förkvinnligad (jfr Peterson, 1994). Det EU-gemensamma jordbruket å andra sidan, förknippas med att genetiskt modifiera grödor och skada den franska biologiska mångfalden så att produkter med dålig qualité sprids i matkedjorna (Collectif Nouvelle Écologie, u.å.c). Detta går att tolka som svar på den andra operationaliserade frågan. En tydlig uppmaning till en manligt kodad enhet att beskydda den utsatta jorden identifieras inte här, men tillsammans med ovanstående argument, sättet det EU-gemensamma jordbruket porträtteras som en yttre, förgiftande fiende, samt hur det som faktiskt skyddas tycks vara kvalitén på de produkter som genererats ur naturen och inte naturen själv, då de argumenterar för att de genmodifierade produkterna som skadar plantor och biologisk mångfald bland annat leder till produkter med låg qualité, tyder det på en uppmaning till en manlig enhet, de franska jordbrukarna, att de är de som kan beskydda den franska naturens nationella fruktbarhet (jfr Peterson, 1994).

I den fjärde miljöpolitiska texten menar CNÉ (u.å.d) att bevarandet av den franska megafaunan och den biologiska mångfalden står i ett direkt motsatsförhållande till de framsteg och den modernitet som förordas av dagens liberala kultur. De två argumenten som presenteras är intressanta då de skulle kunna visa på att den liberala miljö rörelsen saknar en tydlig patriarkal maktordning. För det första menar CNÉ (u.å.d) bland annat att den liberala miljö rörelsen utnyttjar klimathotet för att legitimera välkommandet av

klimatflyktingar, och att de som inte anser att detta borde prioriteras blir kallade för rasister. Det går att argumentera för att välkommandet av klimatflyktingar inte passar in i en patriarkal maktordning då det inte möjliggör manligt kodade nationalistiska mål som nationell framgång och nationellt oberoende (jfr Peterson, 1994). Klimatflyktingar kommer utifrån och därigenom omfattas de av denna uppsats andra operationaliserade fråga: nämligen ett yttre hot mot nationen och dess naturs nationella fruktbarhet. I stället för att falla under nationens skydd vilket hade varit fallet om de hade kunnat användas som ett uttryck för nationell framgång och oberoende, kan de utgöra ett hot mot just dessa patriarkala kriterier då de inte från början hör hemma i nationen. Kritiken kring den liberala miljörelsens klimatomfattade prioritering gällande exotiska utrotningshotade arter samtidigt som hotade växt- och djurarter inom nationens gränser, enligt CNÉ (u.å.d) knappt nämns, kan tolkas på samma sätt. Även de exotiska växterna hamnar utanför nationens trygga gränser vilket gör att det inte kan användas som möjliggörande medel för nationell framgång och nationellt oberoende.

Den femte miljöpolitiska texten handlar om CNÉ:s (u.å.e) motargument mot tidningen Le Mondes påstående att CNÉ:s (u.å.e) kritik av EU:s passivitet gällande åtgärder mot företag som använder sig av produkter med hormonstörande ämnen endast är ett sätt att generera nya väljare. Här är det svårt att identifiera varken en förkvinnligad natur eller en beskyddad manligt kodad enhet vilket skulle ha tytt på en patriarkal maktordning. För det första svarar CNÉ (u.å.e) genom att mena att Le Mondes spekulationer är högst elitistiska eftersom de antar att Nationell samlings väljare inte kan avgöra vad som är autentisk klimatpolitik. För det andra svarar de genom påståendet att en av anledningarna till att partiet tar klimatmedveten politik på så stort allvar är på grund av den franska ekonomins beroende av klimatomställning. Genom att mena sig försvara partiets väljares klimatmedvetna kunskaper kan CNÉ:s (u.å.e) argument te sig populistiska: de menar sig stå upp för den vanliga människan och dennes förmåga att göra bra, klimatmedvetna beslut. Det är dock svårt att just i denna text urskilja en patriarkal maktordning så som den står beskriven i Petersons (1994) teori.

I den sjätte miljöpolitiska texten har CNÉ:s (u.å.f) andra avdelningsgren lanserats i Somme-departementet, och med det följer en genomgång av den politik som kommer implementeras i området. Två argument är intressanta när det kommer till de operationaliserade frågorna. För det första, att CNÉ (u.å.f) vill samarbeta med de lokala jägarna och bönderna avseende etableringen av lokal klimatpolitik då de känner till och

kan mest om hur naturen bör tas om hand. Det är av intresse att den franska naturens beskyddare, som ett återkommande tema, kopplas till de som också kapitaliserar den: jägarna genom att skjuta och sälja djur och bönder genom att bruka jorden för att generera olika sorters råvaror. Även här går det att identifiera en koppling mellan en vördnadsfull inställning till naturen och möjliggörandet av manligt kodade mål, så som kapitaliserandet av jordens fruktbarhet för egen vinnings skull (jfr Peterson, 1994). Den vidare kopplingen till nationalistiska mål är dock här oklar.

För det andra, menar Eric Richemoz, CNÉ:s (u.å.f) lokala representant, att det är viktigt att, som tidigare också nämnts, slopa den EU-gemensamma jordbrukspolitiken med dess produktivism, som undergrävt många franska jordbrukare, i förmån för ett självständigt franskt jordbruk där genmanipulering av grödor kommer att minska och ekologiskt jordbruk kommer att öka. Värdet av att skydda naturen förankras här dels i prioriteringen av franskt jordbruk, dels i det yttre hot som gestaltas i det EU-gemensamma jordbrukets påstådda koppling till genmanipulering av grödor, vilket också kopplar argumentet till de båda operationaliserade frågorna (jfr Peterson, 1994). Naturens välbefinnande möjliggör manligt kodade, nationalistiska mål som det franska jordbrukets framgång, och i längden, nationell framgång och ökat nationellt oberoende. Det är även här svårt att avgöra om CNÉ (u.å.f) menar att den franska naturen inte har något egenvärde alls, eller om dess värde endast är knutet till möjliggörandet av manligt kodade, nationalistiska mål, men jag menar att de argumenterar för naturens välbefinnande genom förankringen av dessa manligt kodade, nationalistiska mål, vilket även här tyder på en förkvinligad natur (jfr Peterson, 1994).

Sammanfattningsvis menar jag att texterna reflekterar de operationaliserade teoretiska frågorna som ställts till materialet. Trots vissa undantag, där klimatpolitiken kan tolkas som populistisk men inte patriarkalt ordnad, och där det är svårt att avgöra om naturen som de värnar om helt saknar egenvärde och bara är till för att möjliggöra manligt kodade mål, är CNÉ:s (u.å.a-f) argumentation för värdet i en klimatmedveten politik som tar hänsyn till naturens välbefinnande, förankrat i möjliggörandet av manligt kodade, nationalistiska mål, så som prioriteringen av det mansdominerande franska jordbruket – vilket leder till ett ökat nationellt oberoende då Frankrikes jordbrukare inte behöver konkurrera med europeiskt jordbruk (jfr Peterson, 1994). Vidare kan de franska jordbrukarna tolkas som en manligt kodad enhet, uppmuntrad att skydda den franska jordens, eller naturens, nationella

fruktbarhet, från yttre hot, förkroppsligat i det EU-gemensamma jordbruket, den utländskt inspirerade industriella djuraveln, eller de av EU godkända giftiga bekämpningsmedlen, som hotar den franska befolkningen och den franska biologiska mångfalden, och försurar den franska jorden, tänkt att brukas av franska jordbrukare. Naturens fruktbarhet hotas då dess råvaror får sämre kvalitet eller konkurreras ut av billigare, mer genmanipulerade varor. Detta tyder på en patriarkal maktordningen mellan den manligt kodade enheten franska jordbrukare och en förkvinnligad, passiv, fransk natur.

6 Diskussion

Med utgångspunkt i den patriarkala tolkningen av CNÉ:s (u.å.a-f) klimatpolitik som gjorts ovan finns det vissa likheter mellan uppsatsens analys och artiklarna om petro-maskulinitet och industrialiseringsmaskulinitet som beskrivits i avsnittet om tidigare forskning. Daggett (2018) beskriver hur petro-maskulinitetens relation till naturen präglas av en patriarkal maktordning i och med att utvinnandet av fossila bränslen blir en symbol för patriarkala intressen, då denna auktoritära, kontrollerande, dominerande handling riktas mot en ofta förkvinnligad moder jord. Denna föreställning om naturen urskiljs även i industrialiseringsmaskuliniteten där naturen ses som någonting som borde kontrolleras och kapitaliseras (Anshelm & Hultman, 2014). Precis som att utvinnandet av fossila bränslen och industrialiseringen kan kopplas till manlig dominans och framgång (Daggett, 2018) (Anshelm & Hultman, 2014), visar materialet ovan på en ofta förekommande koppling mellan en *klimatmedveten* politik och en manligt kodad enhets framgång, här gestaltat med det franska jordbruket (jfr Peterson, 1994). Prioriteringen av det franska jordbruket verkar i sin tur botten i Nationell samlings intelligenta protektionism – en politik som ämnar främja det ekonomiska nationella oberoendet (jfr Reuters, 2017).

Skillnaden mellan ovan beskrivna artiklar och uppsatsens analys av Nationell samlings miljöorganisoriska gren CNÉ:s (u.å.a-f) klimatpolitik är att artiklarna fokuserar på klimatförnekande och uppsatsen på *klimatmedveten* nationalistisk politik. Ännu en identifierbar skillnad mellan artiklarna och uppsatsens analys går att finna i artiklarnas delvis historiska fokus. De tar, till skillnad från denna uppsats, fasta på den historiska koppling som kan göras mellan fossila bränslen, industrialismen och manlig, patriarkal framgång (jfr Daggett, 2018) (jfr Anshelm & Hultman, 2014) (jfr Agius et al., 2021). Ett historiskt perspektiv hade med all säkerhet berikat uppsatsens analys, men hade dels gjort studien för stor, dels hamnat utanför uppsatsens syfte, nämligen att granska Nationell samlings miljöpolitiska grens klimatpolitik så som den står beskriven i de miljöpolitiska texterna.

Gällande artiklarna om den *klimatmedvetna* nationalismen finns det betydligt fler likheter än skillnader med uppsatsens analys. De kopplingar mellan framför allt etnonationalismen och naturen som görs i Margulies (2021) artikel där folket har ett slags symbiotiskt förhållande med naturen, kantad av spirituella konnotationer stämmer bra överens med uppsatsens analys. Folkets spirituella förhållande med naturen inom nationens gränser påminner om hur CNÉ (u.å.a-f) argumenterar för den franska jordbrukarens unika fallenhet för ekologiskt jordbruk på grund av jordbrukarens historiskt meningsfulla relation till den jord som brukas. Nationens ekologiska koppling till dess möjlighet att bli ekonomiskt oberoende samt de artiklar som fokuserar på medborgarnationalismen och dennes prioritering av ekonomiska intressen över klimatmedvetna, kan även dem liknas vid denna uppsats analys (Hamilton, 2002; Margulies, 2021). Likheten finns i den nästan ständigt närvarande kopplingen mellan den protektionistiska, jordbrukare-centrerade, ekonomiska politiken och den *klimatmedvetna* politiken, och kan möjligtvis vittna om en klimatmedveten politik som ibland gagnar och ibland inte gagnar möjliggörandet av nationalistiska mål, nämligen en strävan efter ekonomiskt oberoende och i längden nationellt oberoende och nationell framgång.

En tydlig skillnad mellan denna uppsats och artiklarna om klimatmedveten nationalism är att denna uppsats har patriarkal maktordning som fokus medan dessa artiklar tittar på nationalismen i stort.

På grund av de många likheter som identifierats mellan tidigare forskning om *klimatmedveten* nationalism och uppsatsens analys går det att fråga sig vad den patriarkala maktordningen, typisk för den nationalistiska ideologin, egentligen bidrar med för nytt perspektiv på detta fenomen. Eftersom det visat sig att det är just de nationalistiska och konservativa männen som har störst problem med en *klimatmedveten* politik, då den signalerar en förändring av rådande strukturer, strukturer som traditionellt har gynnat dem (Kaltenborn & Hultman, 2018), menar jag att användningen av den patriarkala maktordningen som specifikt teoretiskt angreppssätt, på ett tydligt sätt kan visa hur maktobalansen mellan natur och beskyddare kan bibehålla dessa rådande strukturer, ta hänsyn till detta samband, och på så sätt lättare lyckas med en *klimatmedveten*, nationalistisk politik. Ett allmänt nationalistiskt teoriangreppssätt hade gått miste om genusperspektivet avseende den könade problematiken kring motstånd mot *klimatmedveten*

politik som identifierats bland nationalistiska strömningar, vilket skulle kunna synliggöra hur just nationalistiska män kan dras till och acceptera denna sorts *klimatmedvetna* politik.

7 Slutsats

Uppsatsens slutsats blir att Nationell samlings miljöorganisoriska gren CNÉ:s (u.å.a-f), miljöpolitiska texter kan tolkas som patriarkalt ordnad med utgångspunkt i Petersons (1994) ”Gendered Nationalism”. Detta, eftersom naturen förkvinnligas genom att värdet i den klimatmedvetna politiken förankras i möjliggörandet av manligt kodade, nationalistiska mål, såsom prioriteringen av det franska jordbruket. Vidare, eftersom de franska jordbrukarna, en manligt kodad enhet, uppmuntras att skydda naturens fruktbarhet mot yttre hot då dessa kan förgifta den mark de brukar och göra så att deras råvaror får sämre kvalité eller konkurrera ut dem med billigare, genmanipulerade varor. Med utgångspunkt i teorier om petro- och industrialiseringsmaskulinitet kan den patriarkala, klimatmedvetna, nationalistiska politiken tolkas som ett sätt att ta hänsyn till sambandet mellan nationalistiska och konservativa män och klimatförnekelse, då dess *klimatmedvetna* politik med patriarkala inslag, inte kopplar ihop klimatmedveten politik med försvagad patriarkal maktordning och minskar därför risken att förlora manliga, nationalistiska väljare.

8 Framtida forskning

Under uppsatsens gång har frågor kring den nationalistiska klimatmedvetna politikens egentliga effektivitet kommit upp. Om denna kan tackla motståndet mot klimatåtgärder bland konservativa och nationalistiska män, finns det då delar av den som hade varit mer eller mindre effektiva i jämförelse med en mer konventionell miljörelse? I framtida forskning hade det varit av intresse att titta på om det finns delar av den klimatmedvetna nationalismen som på ett effektivare sätt, utan att skada vissa grupper i samhället, kan tackla klimathotet än den mer internationellt rådande konventionella miljörelsen.

Referenser

Agius, C., Rosamund, A. B., & Kinnvall, C. (2021). Populism, Ontological Insecurity and Gendered Nationalism: Masculinity, Climate Change and Covid-19. *Politics, Religion and Ideology*, 21(4), 432-450.

Amengay, A., Durovic, A., & Mayer, N. (2017). The Impact of Gender on the Marine Le Pen Vote. *Revue Française De Science Politique*, 67(6). 1067-1087.

Anslem, J. & Hultman, M. (2014). A Green Fatwa? Climate Change as a threat to the masculinity of industrial modernity.

Beckman, L. (2005). *Grundbok i idéanalys: det kritiska studiet av politiska texter och idéer*. Santérus förlag.

Chabour, K. (26 februari 2018). A day in the life of a female farmer in France. *France24*.
<https://www.france24.com/en/20180226-focus-france-agriculture-women-farmers-challenges-younger-generation-dairy-farm>

Collectif Nouvelle Écologie. (u.å.a). *Politique agricole, ruralité*.
<https://www.collectifnouvelleecologie.fr/politique-agricole-ruralite/>

Collectif Nouvelle Écologie. (u.å.b). *Santé publique, alimentation*.
<https://www.collectifnouvelleecologie.fr/sante-publique-alimentation/>

Collectif Nouvelle Écologie. (u.å.c). *Ressources renouvelables (agriculture pêche, sylviculture)*. <https://www.collectifnouvelleecologie.fr/ressources-renouvelables-agriculture-peche-sylviculture/>

Collectif Nouvelle Écologie. (u.å.d). *Respect et protection de la faune et de la flore*.
<https://www.collectifnouvelleecologie.fr/respect-et-protection-de-la-faune-et-de-la-flore/>

Collectif Nouvelle Écologie. (u.å.e). *Pour le journal Le Monde, il est <<étrange>> que le FN s'intéresse aux questions écologiques*.
<https://www.collectifnouvelleecologie.fr/pour-le-journal-le-monde-il-est-etrange-que-le-fn-s-interesse-aux-questions-ecologiques/>

Collectif Nouvelle Écologie. (u.å.f). *Le Front national lance l'antenne samarienne de son Collectif Nouvelle Écologie à Péronne*. <https://www.collectifnouvelleecologie.fr/le-front-national-lance-l-antenne-samarienne-de-son-collectif-nouvelle-ecologie-a-peronne/>

Daggett, C. (2018). Petro-masculinity: Fossil Fuels and Authoritarian Desire. *Millennium: Journal of International Studies*, 47(1), 25-44. DOI:10.1177/0305829818775817

Felix, B. (13 april 2017). France's Le Pen says protectionism can spur GDP growth to 2.5 percent by 2021. *Reuters*. <https://www.reuters.com/article/uk-france-election-lepen-idUKKBN17F2P7>

Flick, U. (red.) (2018). *The SAGE Handbook of Qualitative Data Collection*. SAGE.

Forchtner, B. (red.). (2020). *The Far Right and the Environment: politics, discourse and communication*. Abingdon, Oxon: Routledge, Taylor & Francis.

Hamilton, P. (2002). The Greening of Nationalism: nationalizing nature in Europe. *Environmental Politics*, 11(2), 27-48.

Jørgensen, W, M. & Philip, L. (2000). *Diskursanalys som teori och metod*. Studentlitteratur.

Krange, O., Kaltenborn, B, P. & Hultman, M. (2018). Cool Dudes in Norway: Climate Change Denial Among Conservatives in Norwegian Men. *Environmental Sociology*, 5(1), 1-11. DOI:10.1080/23251042.2018.1488516

Margulies, M. (2021). Eco-nationalism: A Historical Evaluation of Nationalist Praxes in Environmentalist and Ecologist Movements. *The Journal of Sustainable Development*, 23, 22-29.

Nationalencyklopedin (u.å.). Frankrike. Hämtad 20 maj 2021 från <https://www-nese.ludwig.lub.lu.se/uppslagsverk/encyklopedi/1%C3%A5ng/frankrike>

Peterson, V, P. (1994). Gendered Nationalism. *Peace Review*, 6(1), 77-83. DOI:10.1080/10402659408425777

Politico. (19:e April, 2021). France – presidential election voting intention. <https://www.politico.eu/europe-poll-of-polls/france/>

Scrinzi, F. (2017). Gender and women in the Front National discourse and policy. From 'mothers of the nation' to 'working mothers'? *New Formations. A journal of culture/theory/politics*, 91, 1-25. DOI:10.3898/NEWF:91.05.2017

Teorell, J. & Svensson, T. (2007). *Att fråga och att svara – samhällsvetenskaplig metod*. Liber.

Tight, M. (2017). *Understanding case study research: small-scale research with meaning*. SAGE.

Wilson, G., A. (2001). From Productivism to Post-productivism... and Back again? Exploring the (Un)changed Natural and Mental Landscapes of European Agriculture. *Transaction of the Institute of British Geographers*, 26(1), 77-102.

Özkirimli, U. (2017). *Theories of Nationalism: A Critical Introduction* (2 ed.). Palgrave.